

בראשית תמן

זמילה בראשית יאנס שם אוחיות תר"י ויאנס שם אוחיות שבי"ת, בכגון זה ב' ראשיית - ב"רא שיי"ת, ואלו הן שתי שבתות שנת עליונה ושנת תחתונה. עליהן נאמר וישמרו בני ישראל את הישבת לעשות את הישבת וגו' פעמיים הזכיר כאן את המילה שבת, לקבל את השכינה העליונה שהיא זינה והשכינה התחתונה שהיא מלכות.

לדרתם - מה הוא לדרתם? חסיכה ו' - מלשון ליה, אלא אשרי מי שעושה להן לזינה ולמלכות מקום לדור בשבת בשני בתי הלב שלו, זינה בחלל ימין ומלכות בחלל שמאל, חלל ימין מבחינת נפש אלהית - יצר הטוב, חלל השמאלי מבחינת קליפת נגה - יצר הרע ויתפנה משם מהלל שמאל שזלבו היצר הרע שהוא חילול שבת.

ברית עולם - זה הצדיק ז"ל ששורות שתיהן אמא עלאה שהיא זינה ושכינה תתאה שהיא מלכות עליו, אחת זינה למלא אותו לז"ל במוחין גדלות ונאורות דהו"ג המתפשטים בכל גופו ואחת מלכות להתמלא ממנו מן הז"ל, כי אין למלכות כלום מעצמה אלא רק הארות המוחין והארות הו"ג שמקבלת ממנו.

בני ישראל - אלו הן שתי הבחינות, נצח והוד שעל ידם מקבלת המלכות את הארותיה ולמה נקראים בני ישראל כי הם בניו של ישראל סבא קדישא שהיא הת"ת עמוד האמצעי ממנו יולאים הלך והוד.

שלוש פעמים שביעי שביעי נאמר ז-ויכולו, אלו הם שלושת האבות חסד גבורה ות"ת הכלולים בז"ל

ענג שבת - נאמר ונה"ר יוצא מעד"ן להשקות את הג'ין לאפי תיבות ענ"ג. ונהר, יש נהר ויש נהר. יש נהר הנקרא תהלים מו נהר פלגיו הוא יסוד דז"ל שמקבל הארות מחסד וגבורה השונות זו מזו על כן נקרא פלגיו ויש נהר שפטים ה בא הנקרא נחל קדומים שהוא היסודות של אצא ואמא שהם קדומים ומהם מקבל הז"ל את הו"ג.

ישנו עדן עליון הוא א"ל עליו נאמר עין לא ראתה אלהים זולתך. נהר זה הוא היסוד דל"ל הנקרא ו' שיצא מהעדן העליון א"ל שהוא א' ועובר בין אבא ואימא הו"ג נמשכים מהיסוד דל"ל ומתלבשים בנסודות דל"ל ומשם עד הז"ן ויורדים הו"ג חמש מאות שנה ומגיעים עד צדיק יסוד דז"ל שהוא ה שביעי מזינה ולמטה ומשם משקה היסוד דז"ל את הגן המלכות שהיא השכינה התחתונה

אשרי מי ששומר מקום לשבת בלב שהוא זינה לזינה ולמלכות, שלא יתקרב שם עצב הטחול וכעס המרה שהוא מלכן את אש הגיהנם זלינו של האדם הטועם, על כך נאמר לא תבערו אש בכל מושבותיכם זשני חללי הלז ביום השבת". וכך הוא ודאי שכל מי שכוועס, כאילו הדליק אש הגיהנם זשנת.

ארבעים מלאכות חסר אחת הן כנגד ארבעים מלקות חסר אחת שאסרו ללקות בשבת, ואלו המלקות הן כנגד עשר קללות שלקה אדם ועשר לחוה ועשר לנחש ותשע לאדמה. ועל כן אמרו חכמי המשנה "אין לוקין בשבת" שאלו המלאכות מאחר והם מוקדות ביום חול גורמות לישראל שיקבלו מלקות ביום חול אך ביום השבת, מאחר ונאסרו אותן המלאכות אזי גם נאסרו המלקות.

יצאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מנשות היחיד והנחה נקשות הרבים שעושה אותן בבת אחת דהיינו מעציר ד' אמות נקשות הרבים מבלי לפש. מי שעוקר חפץ ממקומו מנשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו לנקות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד לז"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסט"א. מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב.

וזה חילול שבת גרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל נשות היחיד והגולו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים נשות הסט"א. וכך הוא מי ששם את אות ברית קדש שלו ברשות נכריה הכא על גויה מוליא טיפות מנשות ישראל (נקות היחיד) ומעצבים לנקות הסט"א (נקות הרבים) וכן המוליא זרע לנטלה מגופו (נקות היחיד) נתפסים ציד פלונית (נקות הרבים), ה' יכפר בעדנו

שבתא"י אחד משבעה כוכבי הלכת הקולט כליל שבת הוא צחינת טחול צחינת רחל דסט"א, חמה גם משבעה כוכבי הלכת, צחינת לאה דסט"א אישה רעה צחינת מרה. שבתא"י עליו נאמר והבור רק אין בו ביום מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא גורם בעולם ל רעב וצמאון וקינה והספד וחשוכה והפלות, הפך ענג שבת והוא גורם לגלות לישראל. וצריכים ישראל לעשות לה לנשת שינוי בכל אלה כמו שלמדנו, והוא הדין לגני דיבור חול שהוא אסור בשבת, וכך לא יהיה לסט"א מקום נקנת לשרות בו, ואז יברח כדוגמת שפחתו של אברהם שנאמר בה מפי ישרי גבירתי אנכי ברזות

טחול - עליו נאמר של זעליך מיעל רגליך, הסר מעליך את אחיזת נעל מטונף נוק' דקליפה המטונפת הנקלאת טפה סרוחה כי המקום אשר אתה עובד עליו ארבת קדשי' הוא זוהי שבת היא השכינה הנקלאת גם אלמת קדש, ועליה נוק' דקליפה אומרת השכינה "פשטתי את כתנתי לבוש החול איככה אלבשנה נקנת, רחצתי את רגלי מכל אחיזת הקליפות איככה אטנפם על ידי חילול שבת"

על כן צריך האדם בשבת שינוי בלבוש, באש נות שבת ובאוכל, וצריך שיהיה מוסיף מן החול על הקדש, וכל המוסיף מוסיפים לו נפש יתירה בשבת וכל הגורע גורעים לו אותה נפש יתירה חס ושלוש, וכל המוסיף מוסיפים לו נפש יתירה בשבת.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

לע"נ
שמואל אטלי בו רוזה ז"ל
דוד אריה כוכבי בן אברהם ברוך ז"ל
ורדה רוזה אטלי בת מסעדה לבית זרביב נייע
ת.נ.צ.ב.ה